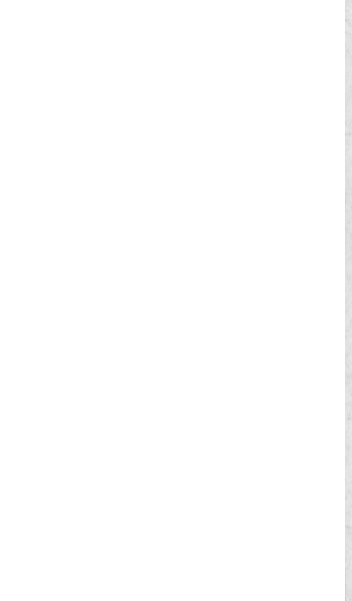


# Västgötarnas folkmusik den rikaste landet

Västgötarna va ve atthader äldsta folkmusiken i vårt land. De om dalaspelemen ännu är levande framför oss i musik. Folkmusiken började i Västergötland och stöd för denna bevis för sig den gamla Västgötalagen i riket det bl. a. anges ur brottslagen spelemän skulle behandlas som brott. Professor Yngve Laurell började i Rångedala i hans musikuppteckningsarbete som hobby och har haft mycket god hjälp av framstående bråsmusiker och kompanjer som Kristina Nilsson.

En spelemans utövning skulle utlösa en bergskulle i Rångedala på 1200-talet. Där har färdigskallat varit ett hundradegång i den gamla enkvigensmansdomans skiftanden till mötes. Västgötalagen på Förättförsvädet hotad armusiken mitter i vilken skulle angripa kvigens 800-talet berättar professor fattinsmörens samtidigt som Laurell i Stockholm.

Han tog guds namn på sig på ett par "fettvallade" träskor. Lycades han mot förmodan behålla greppet om djurets svans under rättsundersökningen och utan att falla blev han inte straffad.



Den framlidne boråskompositören Carl Lindqvist spelade och uppträdde tillsammans med Kristina Nilsson.

genuina folkmusik har varit ytterst tidskrävande och helt skett på frivillighetens väg av folk som tagit denna musik som sin hobby. Detta arbete påbörjades i början av 1900-talet och fortsätts nu inom ungdomsringen, som faktiskt kan fira sitt 45-årsjubileum i år. Den första stämman hölls 1914 och där pratades en hel del om gammal folkmusik för vilken bl. a. Wilhelm Peterson-Berger var mycket intresserad. Han hjälpte mig med ekonomiskt stöd i mitt uppteckningsarbete av bygdelåtar.

Han är knuten till etnografiska museet i huvudstaden och har i dess uppdrag bl. a. väl lärt känna Australien och Kina. Beträffande det senare landet berättar han, att han hade uppdrag att göra vissa forskning där under ett år. Arbetsuppgifterna svällde ut, och efter 27 år kunde han lämna landet. Det var 1947, och övergivandet av sina många arbetsuppgifter i det östliga landet skedde ingalunda frivilligt. Vi blev helt enkelt utsparkade, när kommunisterna kom till makten, tillägger professorn.

För drygt 100 år sedan var det nära, att folkmusiken hade dött ut. En frireligiös väckelse gick över landet, och den förkunnade att djävulen bodde i fiolen. Spel och dans ansågs för livsbejakande. Många spelemän slog sönder sina fioler eller gjorde hönschoar av dem. De försiktigare grävde ned sina instrument i avvaktan. Tack vare de bondespelare, som under denna tid spelade i våra kyrkor kunde gammal vacker folkmusik leva vidare och delges uppväxande generationer.

Uppteckningsarbetet med denna (Forts. på sista sid., spalt 6)

**Boråsspeleman ackompanjator åt Kristina Nilsson**  
— Under mitt uppteckningsarbete kom jag i början av 1900-talet i kontakt med instrumentmakare Carl Lindqvist, som då bodde på Torggatan 36 i Borås. Jag hade en utomordentligt god hjälp av denna gamla självlärde man, som tjänat sina första slantar som speleman och som slutade sin bana år 1923, då som en känd kompositör.

Han föddes i ett fattigt torparhem i Virestad i Småland 1839. Hans far var byskräddare och tjänade blygsamma 50 öre kostymen. Den blivande kompositörens skolgång var mycket sporadisk.

Redan tidigare började han att spela och tjänade pengar på fester. När hans kulle konfirmerades på ett stenrös som undanbesparade 30 kr till informationskläder för familjen lämnade han läroverk och blev lärare i en skola i Gårdsherred. När värt samhället kom till hans marknadställe i Borås, där han hade en egen musikskola, blev han lärare i musik och fick en egen klass. Han var också medlem i Borås och Västergötlands musikochivradnyckel för folkmusiken. Han var också medlem i Borås och Västergötlands musikochivradnyckel för folkmusiken.

En spelemans utövning skulle utlösa en bergskulle i Rångedala på 1200-talet. Där har färdigskallat varit ett hundradegång i den gamla enkvigensmansdomans skiftanden till mötes. Västgötalagen på Förättförsvädet hotad armusiken mitter i vilken skulle angripa kvigens 800-talet berättar professor fattinsmörens samtidigt som Laurell i Stockholm.

Han är knuten till etnografiska museet i huvudstaden och har i dess uppdrag bl. a. väl lärt känna Australien och Kina. Beträffande det senare landet berättar han, att han hade uppdrag att göra vissa forskning där under ett år. Arbetsuppgifterna svällde ut, och efter 27 år kunde han lämna landet. Det var 1947, och övergivandet av sina många arbetsuppgifter i det östliga landet skedde ingalunda frivilligt. Vi blev helt enkelt utsparkade, när kommunisterna kom till makten, tillägger professorn.

Professor Yngve Laurell, Stockholm, är bördig från Rångedala. Han har som hobby uppteckningsarbetet av folkmusik.

Spelemannen drog från Småland till Skåne som målare och kom vid 1900-talets början till Borås, där han slog sig ned som instrumentmakare och musikhjälte. Han komponerade under sin boråstid åtskilliga låtar i renaste spelmansstil, mest valser och kadriljer, i utpräglad melodiös art. Lindqvist hyste den allra största beundran för Haydn och influerad av de stora 1800-talsmusikernas verk började han komponera kammarmusik och fiolduetter, som väckte berättigad beundran.

Under några år var jag också medlem i Borås och Västergötlands musikochivradnyckel för folkmusiken. Han var också medlem i Borås och Västergötlands musikochivradnyckel för folkmusiken.

En spelemans utövning skulle utlösa en bergskulle i Rångedala på 1200-talet. Där har färdigskallat varit ett hundradegång i den gamla enkvigensmansdomans skiftanden till mötes. Västgötalagen på Förättförsvädet hotad armusiken mitter i vilken skulle angripa kvigens 800-talet berättar professor fattinsmörens samtidigt som Laurell i Stockholm.



Professor Yngve Laurell, Stockholm, är bördig från Rångedala. Han har som hobby uppteckningsarbetet av folkmusik.

Spelemannen drog från Småland till Skåne som målare och kom vid 1900-talets början till Borås, där han slog sig ned som instrumentmakare och musikhjälte. Han komponerade under sin boråstid åtskilliga låtar i renaste spelmansstil, mest valser och kadriljer, i utpräglad melodiös art. Lindqvist hyste den allra största beundran för Haydn och influerad av de stora 1800-talsmusikernas verk började han komponera kammarmusik och fiolduetter, som väckte berättigad beundran.